31968R1767

7.11.1968. EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS L 271/7

KOMISIJAS REGULA (EEK) Nr. 1767/68

(1968. gada 6. novembris)

par minimālo cenu sistēmu, ko piemēro, eksportējot saknes ar lapu rozeti, sīpolus un gumus uz trešām valstīm

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1968. gada 27. februāra Regulu (EEK) Nr. 234/68 par veģetējošu koku un citu augu, sīpolu, sakņu un tamlīdzīgu, griezto ziedu un dekoratīvo zaļumu tirgus kopīgās organizācijas izveidošanu [1], un jo īpaši tās 7. panta 2. punktu,

tā kā minimālās eksporta cenas ir jānosaka savlaicīgi, lai profesionālie puķaudzētāji var veikt vajadzīgos priekšdarbus; tā kā, nosakot šīs cenas, būtu jāņem vērā eksporta veicināšanas pasākumi, ko attiecīgās dalībvalstis ir paredzējušas iepriekšējos gados; tā kā turklāt būtu jāņem vērā cenas starptautiskos tirgos;

tā kā, lai noteiktu minimālās cenas eksportam uz trešām valstīm, dalībvalstīm būtu jāsniedz vajadzīgie dati par sugām, šķirnēm un izmēriem; tā kā ir ieteicams pārbaudīt pēc eksportētajiem daudzumiem, vai šāda informācija ir reprezentatīva;

tā kā, lai nodrošinātu minimālo cenu sistēmas pareizu darbību, būtu jāparedz noteikumi tās piemērošanai un pārraudzībai;

tā kā, paturot prātā šīs regulas eksperimentālo raksturu, tā būtu jāpiemēro tikai līdz 1971. gada 31. maijam, lai iegūto pieredzi varētu ņemt vērā jaunas regulas sagatavošanā;

tā kā šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Dzīvu augu pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Regulas (EEK) Nr. 234/68 7. pantā paredzētās minimālās eksporta cenas nosaka katru gadu ne vēlāk kā 31. oktobrī, izņemot begoniju, gloksīniju, gladiolu, dāliju un liliju sugu cenas, kuras jānosaka ne vēlāk kā 31. decembrī. Šīs cenas piemēro produktiem, ko novāc nākamajā gadā pēc to noteikšanas. Cenas katram produktam var būt dažādas atbilstīgi galamērķa valstīm un ražošanas un tirdzniecības apstākļiem, no vienas puses, un citām produkta īpašībām, no otras puses, un tās nosaka, jo īpaši atsaucoties uz:

— minimālām eksporta cenām, kuras dalībvalstis var būt piemērojušas trīs gados līdz gadam, kurā nosaka minimālās cenas,

— cenu attīstību starptautiskos tirgos trīs gados līdz gadam, kurā nosaka minimālās cenas,

— vajadzību uzturēt stabilu eksporta cenu līmeni un izvairīties no svārstībām pasaules tirgū.

2. Minimālās eksporta cenas nosaka stadijā no noliktavas līdz eksportētājam. Tajās neietver iesaiņojuma un apdrošināšanas izmaksas un citas papildizmaksas.

3. Visas dalībvalstis līdz katra gada 1. decembrim attiecībā uz begonijām, gloksīnijām, gladiolām, dālijām un liliju sugām un līdz katra gada 15. oktobrim attiecībā uz citiem produktiem, kas ietverti minimālo eksporta cenu sistēmā, Komisijai un citām dalībvalstīm paziņo šādu informāciju:

— visu informāciju, kas vajadzīga cenu attīstības novērtēšanai starptautiskos tirgos un minimālo cenu noteikšanai,

— daudzumus, kas eksportēti uz trešām valstīm.

2. pants

1. Ir aizliegts piedāvāt pārdošanai, pārdot vai piegādāt, lai eksportētu uz trešām valstīm, produktus, kas ietverti minimālo eksporta cenu sistēmā, par cenu, kas ir zemāka nekā minimālā cena, ko piemēro šim produktam, ievērojot 4. punkta noteikumus.

2. Ja konkrētam minētā produkta izmēram nav noteikta minimālā cena, minētajam izmēram piemēro zemāko minimālo eksporta cenu, kas noteikta šim produktam.

[1] OV L 55, 2.3.1968., 1. lpp.

3. Ja notiek pārdošana par vēlākas stadijas cenu nekā cena stadijā no noliktavas līdz eksportētājam, šo cenu nosaka tādā līmenī, ka summa, ko saņem pārdevējs pēc iesaiņošanas, apdrošināšanas, transporta un citu papildu izmaksu atskaitījuma, nav mazāka par minimālo cenu.

4. Minimālo katram produktam noteikto cenu var samazināt ne vairāk kā par 2 %, ja samaksu veic skaidrā naudā.

5. Rēķinos, kas pievienoti produktiem, tos eksportējot, jo īpaši jānorāda:

— produktu cena un izmērs,

— iesaiņošanas un apdrošināšanas izmaksas un citas papildu izmaksas.

3. pants

Minimālo eksporta cenu sistēmas piemērošanas uzraudzība ir dalībvalstu nozīmēto aģentūru kompetencē. Dalībvalstis ne vēlāk kā vienu mēnesi pēc šīs regulas spēkā stāšanās dienas paziņo citām dalībvalstīm un Komisijai tās aģentūras nosaukumu un adresi, kas ir atbildīga par šādu uzraudzību.

4. pants

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*. To piemēro līdz 1971. gada 31. maijam.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1968. gada 6. novembrī

Komisijas vārdā —

priekšsēdētājs

Jean REY